

ENTOMOLOGISKA FÖRENINGENS SAMMANTRÄDE Å GRAND RESTAURANT NATIONAL.

DEN 29 SEPTEMBER 1900.

Sedan redogörelsen från föregående sammankomst blifvit uppläst och godkänd, och undertecknad anmodats att vid sekreterarens frånvaro för aftonen föra protokollet, meddelade ordf., prof. AURIVILLIUS, att sedan sista sammankomsten följande nya medlemmar blifvit i Föreningen invalda: grefve FRITZ LÖWEN, Gerstabergh, Jerna, förste sekreteraren i Kongl. Utrikesdepartementet FREDRIK RAPPE (båda ständiga ledamöter), öfverdirektören i Kongl. Landtbruksstyrelsen fil. dr C. M. v. FEILITZEN och redaktör ISAK GREVILLIUS, Stockholm, e. o. jägmästaren E. H. BARTHELSON, Vreta, Ålberga, kyrkoherden ERIK FREDLUND, Järlåsa, konservatorn B. M. H. MUCHARDT, Helsingborg, studenten OSCAR BEER, Skara, samt forstkonduktören K. O. ELFVING från Finland, och hälsades därvid de för första gången närvarande medlemmarna välkomna af ordföranden.

Föreningens ledamot, bokförläggaren CHRISTIAN L. GERNANDT hade med döden afgått.

I ett af lefvande djur, teckningar och mikroskopiska preparat belyst föredrag lämnade därpå fil. kand. IVAR TRÄGÅRDH en redogörelse öfver sina morfologiska och biologiska studier af eucephala mygglarver, hvilka omfatta den grupp af dessa insekter, som hafva ett väl utveckladt hufvud. Af svenska zoologer var DE GEER den förste, som närmare studerat dessa djur. De eucephala mygglarverna äro vattendjur, men hafva troligen förr lefvat på land, där ännu *Ceratopogon*-larverna förekomma under bark och bland ruttnande vegetabilier. Den enda i rinnande vatten lefvande hithörande form är *Simulium*, som spinner ett helt system af fina trådar, hvori den håller sig fästad och liksom fjärillarver har förmågan att genom en spinntråd hastigt fästa sig

vid närliggande föremål. Allmänt bekanta äro larverna af den vanliga myggan, de s. k. klumpmaskarna, som anträffas i stillastående vattensamlingar, där de hålla sig vid ytan för att andas, men skrämde under starkt svängande rörelser skynda ned mot botten. För att hålla djuren kvar vid ytan är deras bakre kroppsända kring de där utlöpande båda större andrörens mynningar försedd med fyra kitinblad, som kunna fällas ihop till en bakåt riktad spets.

Professorerna LAGERHEIM och AURIVILLIUS yttrade sig vidare i ämnet.

Prof. LAGERHEIM meddelade sedermera, under anförande af talrika exempel, om växternas skyddsmedel mot insekthärjningar och redogjorde för sina under den gångna sommaren vid Tromsö anställda undersökningar angående af frostfjäriln (*Cheimatobia brumata*) angripna växter. Föredraganden trodde sig därvid hafva funnit, att det var garfämnet, som larverna egentligast tyckte om, i det att på detta ämne rika växter företrädesvis angrepos.

Det sakrika föredraget, som kommer att inflyta i denna tidskrift, gaf anledning till en ganska lång diskussion, i hvilken, utom föredraganden, landbruksinspektör LYTTKENS, byråchefen MEVES, professorerna AURIVILLIUS och LAMPA, forstkonduktör ELFVING, studenten BEER samt undertecknad deltog.

Slutligen visade prof. LAMPA en del sällsynta, af d:r TRAFVENFELT vid Liden i Medelpad och Sänga Mo i Ångermanland tagna fjärilar, för hvilka en redogörelse kommer att införas i tidskriften, och anmodades därvid af ordföranden att till d:r TRAFVENFELT framföra Föreningens tack för det stora intresse, denne vid sina entomologiska studier och insamlingar lagt i dagen.

Bland aftonens tal märktes ett sympatiskt anförande af forstkonduktör ELFVING, hvilken på finska statens bekostnad under sommaren studerat arbetet mot nunnan i Södermanland och Östergötland.

Yngve Sjöstedt.